XIV-ik évfolyam. 15-ik szám. Kőszeg, 1894. április 15-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 40 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

Társadalmi politika.

Azoknak a céloknak megvalósitása, melyek a szociális politika tartalmát megadják, nemcsak sürgős, hanem olyan feladat is, a mely mig egyrészről próbára teszi a társadalomnak életképességét, másrészről azzal a munkával és küzdelemmel, melyet a társadalom jobbjai a jövő érdekében kifejtenek, fejleszti a vezető osztályok jog- és igazságérzetét.

Odadobtuk a nagy szavakat a nép közé, beszéltünk neki szabadságról, hirdettük az egyenlőséget és elég merészek voltunk azt mondani, hogy az önző széthuzás helyett, mely odáig a társadalmakat kormányozta, tisztább és nemesebb szenvedélyek, a testvériség szent kötelékei fogják csatolni a társadalmak egyedeit, a haza minden polgárát.

El kell ismernünk, hogy mindezeket a nagy dolgokat jóhiszeműleg követtük el, de nem számoltunk azon nehézségekkel, melyek kivitelünknek utját fogják allani. És most, midőn azt látjuk, hogy ezen szent igék és nemes törekvések nyomában előbb nem ismert társadalmi betegségek fakadnak, hogy a társadalom jelenének nyugalma a jövőjének biztossága bombavetések és véres forradalmakba megy töukre, meg vagyunk rémülve és nem tudjuk mi tévők legyünk.

A helyzet kulosa az, hogy egész néposztályokban olyan vágyakat költöttünk, melyeknek kielégitését gátolja a csontosulni kezdő uj társadalmi rend és a mi ennek alapját képezi, az uralkodó osztályok telhetetlensége és önzése. Pedig, miután bizonyos dolgokat meg nem történtekké tenni teljes lehetetlenség, önzésünkből kell engedni, nehogy elfogult politikánknak mi maguuk adjuk meg az árát.

Bizonyos, hogy mai társadalmaiakban sulyos és megbocsáthatlan igazságokat észlelhetünk. A gyorsan szaporodó nagy vagyonok mellett, a márványnyal szegett paloták árnyékában a bün és nyomor, a tudatlanság és prostitutió, a szeszes italok fogyasztása és a mi ezzel szoros kapcsolatban áll, az erkölcsök elvadulása gyorsabban és nagyobb arányokban terjed, mint a miről elődeinknek csak fogalma is volt.

Egyetlen nagy városunk, Budapest, miben sem jobb nyugati társainál, sőt sok tekintetben sötétebb képet mutat. — Az, mit London szocialistái panaszolnak, hogy a szegény proletár sokkal rövidebb ideig él, mint a West End gazdagjai, megvan minálunk is. A munkásosztály esrei rövidebb ideig élnek, mint a tétlenül henyélők s ez utóbbiaknak jóléte és megelégedése sok tekintetben nem csak mások küszködésének eredménye, hanem mások erkölcsi elbukása nélkül nem is jöhetne létre.

Oly társadalomban, a mely legalább elméletben az egyenlőség alapján nyugszik, lehetetlen, hogy különös visszhangot ne keltsen föl az, hogy a nemzetnek egy tetemes része a táplálkozás elégtelensége folytán lassu kiéhezésnek van alávetve és hogy életüknek tulajdonképeni egyetlen célja megszerezni a létnek, a fönmaradásnak eszközeit.

Ha tudjuk, érezzük ezen állitásoknak igazságát, mit fogunk mondani ahhoz, hogy akadnak, a kik a nemzet haladásáról és emelkedéséről beszélnek, mintha bizony ezt a haladást a főváros boulevardjain gyorsan emelkedő palotákkal, a posta és vasut forgalmával, a takarékpénztári betétek emelkedésével lehetne bizonyitani. Ezek lehetnek a nemzet egyes részeinek emelkedését bizonyitó jelenségek és tényleg azok is, de nem bizonyitják azt, hogy az emelkedés a nemzet egészére is kiterjedne, sőt bizonyitják ennek éppen ellenkezőjét. Pedig ez a tény aztán nagy veszedelmeket rejt magában és sulyos megpróbáltatásoknak lehet okozójává. Mert meg kell gondolnunk azt is, hogy a magyar társadalom az ő külön nemzetiségü és vallásu alkotó elemeivel, a kiket közös törekvések éppen nem s a közös mult is csak alig füz egymáshoz, nem levén oly szilárd alkotásu és egységes, mint akár az angol, akár a francia, nem viselhet el oly viharokat, a melyeket megbirnak azok, nem győzhet meg oly könnyen mérgeket, melyeket a hibás fejlődés szervezetébe beleolt. Éppen ezért kell nekünk kétszeres gondossággal őrködni e fejlődés iránya fölött s elnyomni a bajokat, mielőtt azok még lábra kaphattak volna.

Ehhez azonban finomabb érzelmek, e nemzeti jellem módosulása s az erkölcsi kötelességeknek önzetlenebb fölfogása szükséges. El kell jutni odáig, hogy a vezető osztályokban köztudattá emelkedjék az a meggyőződés, mely szerint a gazdasági és politikai törvények szabad uralma egymagában még nem biztosithatja a társadalom boldogságát. Sőt be kell vallani azt, hogy ezek olyan ellentéteket teremtenek, melyek tökéletesen ellenkeznek azokkal a nagy jelszavakkal, a melyeket a

TÁRCZA.

A vetélytársak.

Mikes Arankát két férfiu szerette: Benedek István, egy körülbelül 30 éves gazdag földbirtokos és Bogyai Aurél, amannak 24 éves fiatal gazdatisztje. Közös ideáljuk a bájos Aranka, egy 17 éves, elragadó jelenség. Nem csoda tehát, ha a főnök és alárendeltje egyaránt rajongtak a kedves leányért. Azt azonban nem tudták, hogy imádásuk tárgya egy személyben van képviselve.

Benedeknek eltökélt szándéka volt a szép arankát minden áron nejévé tenni a tervének keresztülvitelét minden eszközzel e bármi utou-módon elősegiteni elhatározta. Szerette Arankát, kinek birhatásáért mindenét föláldozta volna s nem is gyanitotta, hogy kivüle még másnak is vannak ilynemü szándékai. Nem volt szép férfiu, de nagy müveltségü és előkelő társadalmi állásu egyéniség és gazdag ember volt. Bogyai Aurél sugár növésü, csinos fiatal ember s szellemes társalgó volt. Széleskörü ismeretei, alapos készültsége s bő tapasztalatai őtet gazdatisztiuál magasabb állásra praedestinálták. Ő is szerette Arankát, a „szőke angyal"-t, mint a bájos hölgyet nevezni szokte, jobban s még igazabban, mint Benedek. Szerette ifju szivének lángoló hevével, szerette őt minden érdek nélkül, tisztán önmagáért, s napról napra mind jobban arról győződött meg, hogy tökéletesen rabja lett a szép leánynak.

A véletlen játéka volt-e, vagy a körülmények okozták, de a két vetélytárs sohasem találkozott Arankánál. Mindketten hévvel udvaroltak a kisasszonynak s jó ideig kétes volt az eredmény, kinek a részére dől el a győzelem.

Mikes Aranka mindkettőt szivesen hallgatta s ha két szive lett volna, bizonyára könyen határozhatott volna jövendő sorsa fölött. Igy azonban soká küzdődött önmagával eredménytelenül.

Ha szive tanácsára hallgatott, Bogyai Aurélnak adta a győzelem pálmáját, ha azonban a hideg számitó ész tanácsát vette figyelembe, szivét Benedeknek volt hajlandó odaajándékozni. A szív heves küzdelmet folytatott az ésszel, a melynek végeredménye azonban a szív rovására ment. A küzdelemből a számitó ész került ki mint győztes s Aranka ezután csakhamar elhatározá magában Benedeket szivével, Bogyait pedig egy kosárral megajándékozni.

A bájos hölgyet, — a ki talán mégis több vonzalmalt érzett az ifjabb Bogyai iránt, — elvakitotta a fény, pompa és gazdagság. Gyenge nő volt ő is, ki erős támasz hiányában ingadozó, mint a nádszál, kit az anyagiak könyen kisértetbe ejtenek, s ki a materialismust az ideális fölé helyezi —

„Tehát nincs egy jó szava se hozzám kisasszony? kérdé izgatottan Bogyai. „Nincs szivében iránt am a rokonérzelmeknek egy szikrája sem? Epekedem ön után, szeretem, imádom s ön nem tud, nem akar megérteni? Ne legyen hozzám oly kegyetlen Aranka, szánjon meg, s mondja, remélhetek-e?"

„Sajnálom urami, hogy nemet kell mondanom, de nem tehetek róla. Szivem már rég a másé s igy az öné nem lehetek."

„Akkor hát az ég áldja meg kisasszony! Nekem itt többé már nincs keresni valóm. Ön volt az első s egyedüli kit szerettem, kiért rajongtam és ön visszautasit s egy vigasztaló szava sincs hozzám. Ön kegyetlen kisasszony, összetörte mélyen érző, szerelmes szivemet s egy cseppp balzsamot sem nyujt e szivre, enyhitendő kimondhatatlan fájdalmimat? Jól van; én elmegyek, gyógyithatatlan sebbel szivemen, s bár viszautasitott emlékét örökre meg fogom őrizni. De legalább mondja meg vetélytársam nevét, hadd tudjam meg, ki az a boldog halandó, a ki önt, szőke angyal birni fogja?

„Azt éppen megmondhatom, ha tudni kivánja; én Benedek Istvánt szeretem s egy hó mulva nőül megyek hozzá."

A fiatal ember elsápadt, pár pillanatig szóhoz sem juthatott a fölindulástól; végre azonban magához tért s remegő lemondásteli hangon igy szólt: „A mai korban a pénz, a gazdagság az uralkodó s én elfeledém azt, hogy szegény ember vagyok. Benedek István gazdag ember, ki kegyednek jólétet, kényelmet biztosithat, mig én? . . . . Nekem szeplőtelen becsületemen s tiszta szerelmemen kivül egyebem nincs. A kézdetem egyenlőtlen s talán hiába való is volna, hiss pénnel még a szerelmet is meg lehet vásárolni . . . . Isten önnel kisasszony! Éljen boldogul!" . . .

Elrohant.

Mikes Aranka egyideig gondolkozott Bogyai legutóbbi szavain s már szinte bánni kezdé, hogy oly hidegen bánt el a fiatal emberrel, de később ismét megnyugodott, mikor Benedek meglátogatta. . . .

Bogyai Aurél mélyen el volt keseredve; égető fájdalom kinozta, nyugtalanság gyötörte s alig tudta magát a további teendőkre elhatározni. Később azonban nyugodtabb lett s egy búcsulevelet irva tőlének, eltávozott. Csekély ingatlanát pénzzé tette s néhány nap mulva már a yankeek hazája, Amerika felé vitorlázott.

Egy hónap mulva Benedek István és Mikes Aranka már férj és feleség voltak. A lakodalom fényes, hét vármegyére szóló volt.

Benedek örömmámorban uszott, hogy Arankát bir-

modern fejlődés zászlójára irtunk. Az ellentétek elsimitásához, a tömeges nyomor megszüntetéséhez, valamint a törvényhozásnak humanizálásához a jóravaló elemeknek egyesülése kitartó munkája szükséges.

E munkát Angliára nézve Shaftesbury lord inditotta meg és nehéz küzdelmek, az őt sem kimélő sorsnak csapásai között, változó szerencsével folytatott harcok után diadalra is juttatá.

A társadalom érzéketlenségének kérge föl-engedett. Mindinkább fokozódó erővel és mélyülő intensivitással folyik a harc azoknak a föltételeknek megteremtésére, melyek a bünök megelőzésére szükségesek.

Franciaország e tekintetben szintén nagy és nem egyszer megindító buzgalommal folytatott küzdelem szinhelye. Mig azonban az angolok erélyüknek javarészét ezek felé a föladatok felé forditják, tehát e téren igazán sokat mutathatnak fel, addig az alkotmányos küzdelmekbe merült franciáknál sokkal kevesebb lehet a siker, kevésbé rendszeres a munka, kevésbé imponálók az eredmények. Mig az angoloknál, a munkásoknak igazán protestáns nyakas természete teszi lassuvá a reformok sikerét, a franciáknál a nem egyszer a frivolságba átcsapó könnyüvérüség, az irodalomnak léha iránya az, a mi sokszor a kétségbeesésig viszi azokat, kiknek szivében a nemzet jövőjét érintőleg szebb és nemesebb ideálok égnek.

Sok, nem jelentéktelen kezdeményezést sorolhatnánk föl, melyeket az utóbbi évek törekvései nálunk e tekintetben fölszinre vetettek. Nem lehet csekélyiteni ezek előmozditójának érdemeit, de nekünk nem szórványos, hanem az egész országot, a nemzetnek egész életet felkaroló szocialis politikára van szükségünk, mely gyógyitja a modern fejlődés ütötte vérző sebeket.

És ilyenünk maig sincs!

HIREK.

— **Főurl nász.** *Chernel* Sarolta és *Miske* Kálmán báró esküvője alkalmával mult kedden a régi szép magyar szokással találkoztunk. A nők tényes toilettje mellett szépen festett a férfiak diszmagyarja s a násznagy csokros-selyemkendős botja. Ugy haladt a nászmenet a Chernel-házból a szőnyegekkel boritott uri-utczán és óriási nézőközönség kettős sorfala között végig, be a templomba, hol *Putz* Antal oziráki plébános, a vőlegény ifjukori társa adta össze a fiatal párt. A templomból visszamenet a lakodalmas uri nép koosikra ült, az uj pár *Chernel* György tömördi nagy-birtokos szép, ügyesen hajtott négyes fogatán tért vissza.

— **Templomepités.** Minél inkább közeledik befejezéséhez a templomepités, annál nagyobb élénkség uralkodik a nagyszerű épület belsejében. A falfestéssel nem végeztek még egészen, s máris a két szent-alak festéséhez fogtak a szentély oldalfalain. Itt vannak már a stáció-képek és a kövezéshez szolgáló mozaiklapok is, melyeknek elhelyezéséhez majdnem egyidőben fognak. A belső falszerelés is egyre szaporodik. A régi gotikus monstranciát, melynek tornyocskái itt-ott letördelvék, javittatják és ujból aranyoztatják, a oziborium beszerzését pedig *Miske* báró vállalta magára, ki azt Olaszországból hozza magával ajándékul az uj templomnak.

— **A királylátogatás megörökitése.** Képviselői körökben penditették meg azt az eszmét, hogy a mult szeptemberi királylátogatást valamiképen meg kellene örökiteni. Ez most a megvalósulás stádiumába jutott. Leghelyesebbnek bizonyult az a terv, hogy egy a Rudolf-sétányon felállitandó márvány obeliszk emlékeztessen bennünket s az ideérkező idegeneket a király és fejedelmi vendégeinek itt tartózkodására.

— **Honvédek esküje.** Mult vasáruapon eskették fel az itteni honvédzászlóaljhoz bevonult ujonczokat. Reggel 8 órakor a legénység az összes tisztikarral kivonult a katonai alreáliskola parkjába, hol *Beer* Károly tábori lelkész és alreáliskolai hittanár sátor alatt misét, utána pedig az eskü jelentőségéről ünnepi beszédet mondott. Erre az ujonczok feleskődtek s a zászlóalj-parancsnok rövid beszéde után elvonultak.

— **Ásatások az óháznál.** A helybeli turista-osztály költségén megkezdett ó-házi ásatásokat az idén ismét folytatják. A várfalak alapját és a törmelék által elöntött felrészeit ássák ki, hogy a régi várnak az alakjából nyerhessünk egy kis képet. Nincsen kizárva az az eshetőség sem, hogy munka közben a föld mélyéből régi emlékek kerülnek elő, a minthogy korábbi években találtak is a kelták- és rómaiakra emlékeztető tárgyakra, a melyek azonban — elég sajnos — elkallódtak. Az ásatásokról és ezek eredményéről annak idején bővebben fogunk foglalkozni.

— **Esküvő.** *Madarász* Imre honvédszázados e hó 22-én d. e. fél 12 órakor a helybeli kath. plébániatemplomban egybekelését tartja *Rusa* Irma kisasszonynyal. Gratulálunk a derek, szép párnak a kötendő frigyhez!

— **Választó közgyülés.** A helybeli polgári kaszinóban mult vasárnapon választottak uj tisztviselőket és választmányt, de mivel a választó közgyülésről kevesen tudtak a tagok közül és a választásba kevesen folytak be, az uj választmány csütörtökön tartott ülésében uj választást tüzött ki e hó 29-re, a mikor az alapszabályokban is tesznek némi változtatásokat.

— **Választók figyelmébe.** A t. adófizető közönség azon részét, mely még mult évi adójával vagy annak csak egy részével is hátralékban volna, figyelmeztetjük, hogy a jövő évben választói jogot nem gyakorolhat, ha összes hátralékos állami adóját a törvény értelmében április 15-ig, az idén 16 bezárólag, le nem fizeti.

— **Kossuth-gyász.** A Kossuth emlékére mult vasárnapon az izraelita imaházban rendezett gyászistentiszteletre sokan jelentek meg a hitközség s a meghivott különböző testületek tagjaiból. Az ima- és énekrészeken kivül tetszésben részesült dr. *Wiener* Márk rabbi hazafias beszéde.

— **Halálozás.** A Chernel-család legidősebb tagja *Chernel* Ignácz, e hó 11-én Kaposvárott 87 éves korában meghalt. A Chernel-családbelieknek legidősbje köztünk élt és itt halt is meg. Chernel Lajos, Elek, Viktor, Kálmán Kőszegen laktak s a testvérek legidősebike, a most elhunyt Ignácz is sokat tartózkodott nálunk. A gyászjelentés igy hangzik: Chernelházi Chernel Gyula és neje boosári Svastics Róza, özv. chernelházi Chernel Olivérné szül. báró Riefel Róza és gyermekei Józsa és László mély fájdalommal jelentik a legjobb atya, apósuk illetve öreg atyjuk Chernelházi *Chernel* Ignácz, nyugalmazott főtörvényszéki biró, Somogy, Zala, Vas- és Sopronvármegyék volt táblabirájának, a halotti szentségek ájtatos felvétele után élete 87-ik évében Kaposvárott folyó hó 11-én végelgyengülésben történt gyászos elhunytát. A boldogult földi maradványai Kaposvárott folyó hó 12-én d. u. 5 órakor fognak beszenteltetni és Csabrendeken folyó hó 14-én d. e. 10 órakor a családi sirboltban örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozatok Kaposvárott f. hó 17-én d. e. 10 órakor, Ötvösben és Csabrendeken később meghatározandó napon fognak a Mindenhatónak bemutattatni. Kaposvár, 1894. április 12-én. Áldás és béke lengjen porai felett!

— **Szőlőgazdák panasza.** Több oldalról hallottunk panaszokat, hogy a szabadon futkározó kutyák a szőlőkben a tőkék érintésével lefejtik a gyenge hajtásokat és ezáltal roppant kárt okosnak. Fölhivjuk e körülményre az illető hatóság figyelmét, elvárván, hogy a szükséges intézkedések meg lesznek téve.

— **Dalestély.** Dalárdánk, mint értesülünk, a jövő hó 3-án, áldozócsütörtökön a bálházban idei első dalestélyét tartja, mint mindig, tánczczal egybekötve. Nem tagok személyenként 80 kr., család után 1 frt 50 kr. belépődijat fizetnek. — A dalegyesült uj választmánya elhatározta, hogy komolyan hozzá fog az egyesületi élet ébresztéséhez és mindent el fog követni, hogy az régi jó hirnevéhez méltó legyen. Különben a dalestélyek műsorára lesz nagy figyelemmel, hogy es frissebb, modernebb legyen és ne csak a tánoz, hanem az énekelőadások is kellemesen szórakoztassák a közönséget. Ezentúl minden műsorbin karénekeken kivül szoló énekek, tréfás duettek, kupléénekek, humorisztikus zenei- és próza előadások fognak felvétetni és igy remélhető, hogy a nagy közönség nemcsak nagyobb érdeklődést fog a dalestélyek iránt tanusitani, hanem az egyesület iránt megcsappant bizalom is helyre lesz hozható. Ezen törekvéseket nagyon előmozditaná az, ha a közönség ismét bizonyitékát adná a nélkülözhetetlen társas-egyesület iránti jóindulatának és ezt mindjárt ezuttal, a május 3-iki estélyén be is bizonyitaná. Reméljük, hogy ez meg is lesz. Ez estélyen fog először bemutatkozni, az itt letelepült kitünően szervezett czigányzenakar.

— **Szinház.** A szinházi évad vége felé járunk. *Fekete* Béla szintársulata még egy-két előadást tart a azután elmegy egy más hazába, hol jobban méltányolják az érdemeket, s a hol hálásabb nézője akad az uj és legujabb népszinművoknek, nem ugy mint nálunk, hol többnyire csak félig telt ház előtt játszottak. Szép telt házat akart csinálni *Fekete* Béla szinigazgató egy uj népszinművel, mikor már a hétfői szinlapon hirdette, hogy *Az asszony verre jó**) előkészületen van. Ezzel mintegy reklamot csinálva, előadott csütörtökön egy czimre nézve hasonló darabot *Verve jó az asszony*, vagyis jobban mondva *A cseperke kalap-ot*. A jelen volt közönség nagyon élesen birálta meg e dolgot s többen ki is jelentették, hogy ezután már nem járnak az előadásokra. E dologgal bővebben most már annál is inkább nem foglalkozunk, mivel csak néhány előadás lesz még, melyektől a közönséget egyáltalában nem szándékunk elidegeniteni.

A lefolyt héten a következő darabok járták:

9-én, hétfőn: *A tót leány.*
10-én, kedden: *Szökött asszony.*
11-én, szerdán: *Sabin nők elrablása.*
12-én, csütörtökön: *Verve jó az asszony*, vagy *A Cseperke kalap.*
(13-án, pénteken: Szünet.)
14-én, szombaton: *Fenoanyósok.*
15-én, vasárnap: *Üdvöske.*

Holnap, hétfőn *Kőszegi visszhang*, kedden *Tiszturak a szárdában* kerül szinre, *Feketéné* Teréz jutalomjátéka.

*) Lukácsi Sándor uj népszinműve.

— **A megyéből.** Vásvármegye számos bizottsági tagja minden politikai pártból *Reissig* Alajos elnöklete alatt e hó 10-én Szombathelyen értekezletet tartott, melyben dr. *Károlyi* Antal alispán és *Weöres* István beszédeinek meghallgatása után a következő határozatot hozták: „A megyebizottság liberális tagjai egyesülnek abból a czélból, hogy minden a törvényhatósági bizottság előtt tárgyalandó kérdésben — politikai pártállásuk fentartása mellett — közreműködjenek, hogy azok liberálisan, önzetlenül, tisztán közérdekből az állami szuverenitás szemmeltartásával, minden felekezeti és osztály-érdek kizárásával oldassanak meg." Az igy alakult uj *szabadelvü megyepárt* ügyeinek vitelére egy központi és minden járásra egy járási végrehajtó bizottságot választott. A kőszegi járás végrehajtó bizottságát ezek képezik: *Somogyi* Miklós, *Weöres* István, *Chernel* Antal, *Rupprecht* Tanziló, *Tuczentaller* Lajos és *Szovják* Hugó.

— **Keresztszentelés.** Surányban ma a temetői nagy keresztet szenteli fel a kerületi esperes, *Major* János prépost-plébánosunk. A keresztet, mely vasból készült, a surányi uradalom állittatta fel.

— **Tüz.** A most uralkodó szaraz időben igen gyakoriak a tüzesetek. Erdőégésekből nekünk is jutot s e hó 10-én is ilyent véltünk észlelni, a mikor az oltásra sietőket a nyom tul vezette határunkon. Egy sopronmegyei község, *Gyalóka* állott lángban, hol 22 lakóház és négy pajta esett a tüz áldozatául.

— **Alapkő-lerakás.** Holnap, hétfőn, a Czákon épitendő kath. templom alapkövét fogják ünnepélyesen lerakni.

— **Felhivás a magyar hölgyekhez.** A Kossuth gyásznapok egy inpozáns, a maga nemében páratlan emlékét szándékozom hazánk nemes érzésü hölgyeinek közreműködésével létesiteni, oly emlékkönyvet szerkesztek, mely *Ruttkayné-Kossuth Lujzá*-nak ajánlva, magyar hölgyek által irt emléksorokat tartalmaz. Felkérem ez úton mindazon lelkes honleányokat, kik e könyv tartalmához egy-két sorral hozzájárulni szándékoznak, hogy a (lehetőleg rövid) kéziratot e hó 30-ig a „Szinésszet Közlöny" szerkesztőségének czimére (Budapest, VII.

---

hatja, a fiatal asszony pedig boldog volt abban a tudatban, hogy férje a vidék leggazdagabb birtokosa. — —

— — — — — — — — — — — — — — —

A fönt leirt események óta tiz év mult el. Bogyai ezalatt a szabad Amerikában dúsgazdag ember lett. Fáradhatatlan munkássága, szellemi képességei megtermék gyümölcsüket.

Az első időben ugyan küzdenie kellet némi nehézségekkel, de rövid idő mulva egészen beleélte magát uj helyzetébe.

Bejárta egész Amerikát; volt a vad indiánok között, bebarangolta az őserdőket, prairekat, hallgatta a mértföldekre elhallatszó Niagara bömbölő sugását, látogatást tett a skalp vadászok félelmetes táborában; mindenüvé elment, hogy feledjen, mindent megkisérlett arra nézve, hogy kiverje szivéből az oda befészkelődött képet, melynek élő mása nem őt boldogitja szerelmével.

De mind hiába! A keresett nyugalomra sehol sem talált s végre is hosszas vándorlás után az északamerikai egyesült államokban telepedett le.

Rövid idő mulva földeket vásárolt, jövedelmező vállalatokba fogott s néhány év leteltével az egykori szegény gazdatisztből gazdag farmer lett. Ültetvényei, gyárai mintakezelésre vallottak s észszerű gazdálkodás módja példányszerüség hirében állott. Anyagi, földi javakkal tehát bőven rendelkezett, csak kettő hiányzott nála: nyugalom és boldogság. A bájos Arankát itt sem volt képes feledni a lassanként az az erős elhatározás érlelődött meg benne, hogy sohasem fog megnősülni. Pedig hány kedves és szeretetreméltó miss szivesen ment volna hozzá feleségül, de ő nem akarta összevenni a bátoritó pillantásokat, nem akarta visszonozni az iránta táplált érzelmeket; hideg, közönyös maradt minden nő iránt. Szive csak egyet tudott szeretni, s az az egy sem lehetett az övé, annak az egynek a képén kivül más számára nem volt odabenn hely. . . .

Egy forró augusztusi napon két árnyas fa közé kifeszitett hintaágyában fakadt s hirlapot olvasgatott; majd letette azt kezéből s ábrándos gondolatoknak adta át magát.

Gondolatai gyorsan repülték át az ujvilágot a vén Európával összekötő hosszu utat, képzeletben hazájában ideálja mellett találta magát s oly jól esett neki az efölötti merengés, hogy órákon át sem tett volna egyebet. . . . .

A posta levelet hozott számára. Fölbontotta s mikösben végigfutott a sorokon, arcán örömsugár csillant föl s a boldogság kéjes érzete remegtette meg szivét.

Egy gazdatiszt barátja tudósitotta őt, hogy Mikes Aranka két hó óta özvegy; férje anyagi zavarok miatt főbe lőtte magát s most ő keseli a szép özvegynek adósságokkal tulterhelt birtokát.

Bogyai hamar határozott.

Két hét alatt eladta gyönyörü ültetvényeit, földjeit s minden ingatlanát s összeszedve összes vagyonát, örökre elhagyta a szabad Amerikát. Néhány százezernyi dollárral a zsebében érkezett vissza Európába s tiz évi távollét után reménykedve kereste föl ismét a rég nem látott kedves helyet. Először is gazdatiszt barátját látogatta meg s a történtekről bővebb információt szerzett magának. A gazdatiszt lakása a kastélynak átellenben egy udvaron volt, a honnét kényelmesen lehetett látni mindent. „Nézd Aurél!" szólalt meg Bogyai barátja „most nés ki az ablakon özv. Benedekné ő nagysága." Bogyainak hirtelen egy eszméje támadt. Gyönyörü bariton hangon elkezdte énekelni Aranka kedvenez dalát: *Rám sem nézett, mikor én őt megláttam.*

A szép asszony hirtelen megrezzent, nem tudta elképzelni, honnét jön az ismerősnek tetsző hang, ki énekelheti kedvenez dalát. Egész testében megremegett s a hang, a dal szivét átjáró hatása alatt nem volt képes elmozdulni az ablaktól. Révedező tekintetét körülhordozva, kereste szemeivel az idegent, ki a rég mult idők emlékeit elevenitette föl előtte ujra.

A dal elnémult, de a nő nem mozdult el helyéből lekötötte az édes visszaemlékezés.

(Vége következik.)

nagydiófa-u. 3.) megküldeni kegyeskedjenek. Ez emlékkönyvvel két igen szép és nemes czél lesz elérve: kifejezzük ragaszkodásunkat, tiszteletünket Kossuth Lujza előtt, a maradandó emléket alkotva a Kossuth eszmék bibliáját szerkesztjük meg, melyből lelkesülve olvassa a legkésőbb utókor is, mint gondolkodtak és mit érestek a magyar nők Kossuth Lajos halála alkalmával. Meggyőződésem, hogy miután az összes érzések közül a bánat legjobban képes bennünket egyesíteni, e könyv igen sok magyar hölgy szellemi találkozója lesz, s ezért kéziratait mielőbbi beküldésére ismételten felkérem. Az emlékkönyv jövedelmének egy része „A magyar hölgyek Kossuth Lajos egyesülete" alaptőkéjéhez lesz csatolva. Budapest, 1894. április hóban.

Ilosvai Hugó,
a „Szinészeti Közlöny" szerkesztője.

— **Hirdetmény.** A Kőszeg városi pénztári hivatal által ezennel közhirré tétetik, hogy a városi erdőben termelt faneműek f. évi április hó 17-ikétől kezdve folytatólag, mindig a délelőtti hivatalos órák alatt készpénz fizetés mellett eladatni fognak.

A fadrak következőleg állapittattak meg:

Hétkuti vágás:

147.75	m.	bükkhasábfa m. ölenként	10	frt.	
55.25	„	öl bükkalja	7	„ 50	kr.
32.00	„	„ bükkdorongfa	7	„ 80	„
21.75	„	„ tölgyhasáb	7	„ 50	„
3.5	„	„ tölgydorongfa	5	„ 50	„

Sároskuti vágás.

202	m.	öl bükkhasábfa	8	frt.	
21.00	„	„ bükkfa alja	6	„ 50	kr.
128.25	„	„ bükk dorongfa	8	„ —	„
11.75	„	„ tölgy dorongfa	4	„ —	„
81.00	„	„ bükk batfa	1	„ 50	„
4.00	„	„ tölgy botfa	1	„ 20	„

Bleigrabeni vágás:

31.5	m.	ö. fenyőfa m. ölenként	7	frt.	
9.0	„	„ tölgy téglafa	7	„	
136.0	„	„ fenyő téglafa	6	„	
290.5	„	„ tölgy dorongfa	7	„	
107.0	„	„ fenyő dorongfa	5	„ 50	kr.

Kőszeg 1894. évi április hó 13-án.

Városi pénztár.

— **Meghaltak márczius hónapban.** Dreszler Ernő, szijgyártó, 54 év., r. k., önmérgezés. — Mayer Józsefné, magánzónő, 87 év., r. k., agyguta. — Stabl Ferencz, 80 év., r. k., aggkor. — Marton Karolina, tanitó neje, 84 év., ág. ev., gerinczagylob. — Adler Vilmosné, özv., házaló neje, 83 év., izr., tüdőlob. — Karlovics Antalné, kőműves özvegye, 87 év., r. k., aggkor. — Strobl Jolianna, kereskedő gyermeke, 12 év., r. k., tüdőgümőkor. — Rodler Antal, szolga, 45 év., r. k., tüdőgümőkor. — Módli Ernő, 15 év., r. k., idült veselob. — Deckelmann Anna, szegényházi nő, 85 év., r., k., aggkor. — Szomer Karolin, tanitó gyermeke, 5 hó., r., k., rángógörcs. — Jakodits István, napszámos gyermeke, 3 hó., r. k., veleszületett gyengeség.

Csarnok.

Országos közgyülés a városházán.

Megtörtént historia apró jelenetekben.

Személyek:

A város feje.
A fő rendőr.
A város nótáriusa.
A városi fiskus.
A városi kincstárnok.
Az árvák atyja.
Első ügyvéd.
Második ügyvéd.
Az ifjuság szónoka.
Több kisebb felszólaló.
Sok városatya, öreg és ifju, mulató közönség.
Történik helyben. Idő: jelenkor.

Együtt voltak már a város bölcs atyái, a végérvényes ifjak, midőn nagy kisérettel belép a város feje, ki is trónusát elfoglalva igy szól:

A város feje: Tisztelt városatyák! Öregek és ifjak! Mielőtt az ülést megnyitnám, van szerencsém bejelenteni, hogy a Kossuth temetésén megjelent küldöttség hivatásában eljárt. Inditványozom, hogy tagjainak, mivel saját költségükön tették meg az utat, ezennel köszönet szavaztassék. Bátorkodom továbbá megemliteni, hogy igen jól mulattunk, sok pilseni sört ittunk és ezt mindon utasnak meleg figyelmébe ajánlom. (Éljenzés minden oldalról.)

Első ügyvéd: Tisztelt ház! Méltóztatnak emlékezni, hogy a mult rendkivüli közgyülés alkalmával a városi közigazgatóság feje, a ki egyuttal a közgyülés elnöke is volt, oda nyilatkozott, hogy ő a nótárius által illetéktelenül összehivott közgyülést kellőképen megalakitottnak utólagosan kimondja, azt ő törvényesnek kijelenti és sanctiójával ellátja. Uraim, ehhez neki joga nem volt! Hát király ő, hogy bármit sanctionálhatna; hát ő nagyobb ur mint mi? Az egész város képviseletét megsértette ezen eljárása által; mi elégtételt kérünk, ha kell, fegyveresett. Inditványozom, hogy a közgyülés mondja ki, hogy ő nem király, hogy ő nekünk nem parancsol e azért vonja vissza nyilatkozatát. (Zajos éljenzés a hugenották oldalán.)

A város feje. Tisztelt bonatyák! Be kell ismernem, hogy nem vagyok király, mert akkor a mult évben én lettem volna a hadgyakorlatok ünnepeltje, én osztogattam volna az érdemrendeket, de kijelentem, hogy itt én vagyok az ur s hogy a multkori közgyülést a nótárinsnak joga nem volt összehivni, mert ő még fiatal ember ahhoz, a törvény szerint ez a jog engem illet, kérem e kérdés felett napirendre térni. (Néma csend a centrumpárton, tiltakozás a hugenották és a jobbpárton.)

Első ügyvéd: Tiltakozom azon felfogás ellen, hogy a város feje nagyobb ur mint mi vagyunk; ez ujra sértés, azt nem engedjük, hiszen mi vele azt tehetünk, a mi nekünk tetszik. Igy megparancsoljuk neki, hogy két hét alatt gyülést kell neki tartania. A nótárius gavallérosan járt el, a miért mi köszönetünket is kifejezzük neki. (Élénk éljenzés a hugenották között és a jobb oldalon.) A ső eljárását pedig vegyük jegyzőkönyvbe.

A város fiskálisa. A város feje mint a közgyülés elnöke teljesen jogosan járt el, én mint a jog őre, helyeslem eljárását és inditványozom, hogy a kérdés felett napi rendre térjünk. (A centrumpárt néma éljeneket fojt magában.)

A város feje. Miután ugy látom, hogy a maczerálásunak nem lesz vége, én elhagyom a termet és felkérem a főpoliozájurat, helyettesitsen egy ideig. (Nagy zugás minden oldalról. A hugenották kiáltják: nem Ön nevez helyettest, hanem a közgyülés, az kéri fel őt a helyettesitésre.)

A rendőrség feje elfoglalja az elnöki széket s igy szól:

Tisztelt és tekintetes városi atya .... Urak! Méltóztassanak csendben tovább vitatkozni. (Ez az igazi udvariasság! Éljen!)

Második ügyvéd: Miután vitatkozásunkat határozattal ugysem fejezhetjük be, ennélfogva ne hozzunk határozatot, hanem mondjuk ki, hogy a vita a jegyzőkönyvbe belejön. (Éljenzés a jobboldalon és a hugenották oldalán.)

Az ifuság szónoka: Mondjuk még azt is ki, hogy sajnálkozásunkat fejezzük ki ezen eset felett és ezt is jegyzőkönyvbe vegyük, hogy megörökitve legyen. (Élénk éljenzés az oldalokon. A centrum tiltakozik.)

A város fő rendőre, mint közgyülési elnök: A kérdéshez hozzászólni senki sem akar, miután határozatot nem hozhatunk, kimondom, hogy a vitát jegyzőkönyvbe veszszük.

A városi fiskus: Tisztelettel fellebezek, hogy a vita jegyzőkönyvbe jöjjön, valamint az ellen is, hogy ő ne volna a legnagyobb ur közöttünk, tiltakozom ellene, hogy a vita jegyzőkönyvbe jöjjön, azért, mert nem oda való, ha mindjárt sokan jól is mulattak felette.

A rendőrség feje ki akar menni, hogy a város fejét behozza. (A hugenották kiáltják: csengessen, be kell hivatni az elnököt, mire egy drabant fegyveresen megjelenik, és utóbb a város fejét is bekiséri.

A város feje: Ezek után megkezdhetjük a tulajdonképeni tanácskozást.

(A tárgyak közül a legnagyobb rész csendesen tudomásul vétetett.)

A város feje: A svábok allodiumának megváltására kiküldött bizottság határozatát, mely szerint 300 frt megfizetése mellett az évi fizetés kötelezettsége alól a svábtelep magát megválthatja, ezennel elfogadásra ajánlom. (Néhány éljen. Hangos tiltakozás.)

Első ügyvéd: Abból semmi sem lesz, hogy ilyen olcsón eladjuk jogainkat. Nem fogadjuk el a határozatot. (Nagy zaj minden oldalról. Felkiáltások: nem kell elfogadni, hajtsa be a hátralékot is, ne csak mindig a szavazókat a svábok falujából.)

Egy képviselő: Tekintetes honatyák! A jogegyenlőség megteremtőjének szent nevére való hivatkozással kérem Önöket, részesitsék szegény svábjainkat azon előnyökben is, melyeket az anyaváros élvez, ha már egyenlő terheket is visel a várossal. Méltányos is, hogy a város nagylelkűen ezen szolgáltatásról lemondjon, annyival inkább, mert az 1848. évben ezen terhek megszűntek. (Felkiáltások: Hohé, ez nem áll! Tiltakozás minden oldalról.)

Az ifjuság szónoka: Tekintetes városi honatyák! Tudomásom szerint a svábok tartozása magánjogi tartozás, a mely a várost jog szerint megilleti, azért a ki ast akarja, hogy a város jogos magánjogi igényeiről lemondjon és ilyen határozatra akarja a közügy harczosait rábirni, az socialista, communista, nihilista, anarchista elveket hirdet és félő, hogy nemsokára bombát fog közénk vetni. (Nagy derültség a hugenották és a jobbpárton, boszankodás a centrumban.) Nem fogadom el a határozatot.

Második ügyvéd: Tekintetes képviselő urak! Én sem fogadom el a hozott határozatot, mert sérti a város érdekeit, pedig én mint a város polgára annak előhaladását óhajtom minden téren. (Éljenzés minden oldalról.)

Egy másik képviselő: Tisztelt honatyák! Ha a svábok 300 frtért velünk egyenjoguak lesznek, vagy mivel már 8 év óta mindig 120 frttal adósak maradtak, összesen 360 frttal tartoznak, ennélfogva a határozat elfogadása esetén a városi pénztár utasitandó volna, hogy a svábknak 60 frtot fizessen rá. Figyelmébe ajánlja a számitást mindenkinek, a ki a bizottság határozatát elfogadni akarja. (Élénk, zajos nagy derültség. Felkiáltások: bravo Herr Director!)

Nem fogadja el a határozatot. (Ez határozatilag ki is mondatik, mert az impozáns többségnek nem kell ilyen határozat.)

A város feje: Következik a városi erdők mesterének kérvénye csobaszaporitás iránt. Méltóztassanak hozzászólni.

Egy képviselő: Tisztelt honatyák! A város nem adhatja meg a szobaszaporitást, mert ez a jogegyenlőséggel ellenkezik. Ha a város neki csak egy szobát is ad, ugy nekem is kellene adnia, mert én igazán egy lyukban lakom; az erdők mesterének minek a szoba, mikor ugyis az erdőben kell laknia. Kérem a tekintetes képviselőket, ha neki adnak még egy szobát, adjanak nekem is. Nem szavazok meg egy szobát sem. (Vegyes hangulat; a kérdés még nem elég világos.)

Egy másik képviselő: Tisztelt ház! Kérem az előtte szóló tisztelt urat, vegye szivére, hogy a családos embernek mindig több szoba kell, mint egyes embernek, ennélfogva kérem a tekintetes gyülést, adja meg neki az egy szobát irodának. (Zajos éljenzés, zajos tiltakozás.)

(Második ügyvéd, ki szintén nem akarta a szoba szaporitást, oda megy az első ügyvédhez és őt már most mint szintén a lakás nagyitása ellen szólni akarót felkéri, hogy az első felszólalás miatt adják meg a szobát.) Ennélfogva igy szól

Első ügyvéd: Tisztelt honatyák! Én azt hiszem, hogy az előzmények után okvetlenül meg kell adni a szobát. (Élénk derültség, nagy zaj.) (Meg kell adni a szobát.)

(A szobát a nagy töltség megadja.)

A város feje: Következik egyik részvényes tára... bocsánat: polgártársam kérvénye, melyben a felállitandó sertéstelepre végleges helyet kér (Közbeszólás: Hát az ideiglenes hol van? Élénk derültség.) Rövid vita után 10 frt évi bérfizetés mellett a kért hely megadatik a kőszegi halastó (erről ugylátszik az idegenek még nem tudnak semmit, én sem hallottam eddig róla említést) szomszédságában. (Hallal akarják őket etetni, vagy talán békával, mert az van bőven a tóban. Mosoly minden ajkon, végül hangos derültség.)

A város feje: Több tárgy nem levén, a midőn a gyülést ezennel bezárom, magamat bizalmukba továbbra is ajánlva, szives türelmükért fogadják magas elismerésem. (Éljenzés, még a hugenották is éljeneznek, de csak azért, mert vége a nagy gyülésnek. A város feje kiséretével kivonul, délután 6 óra 31 perczkor).

Henneberg G. (cs. kir. udvarszállító) **selyemgyára Zürichben a privátmegrendelők lakására közvetlenül** szállit: **fekete, fehér és szines** selyemszöveteket, méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen,** sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szin s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

— **Déli-jég- és viszontbiztositó-társaság Triestben.** Ezen a cs. k. szab. adriai biztositó-társulat védnöksége alatt megalakult társaság első üzletévét kedvező eredménynyel zárta le. A dijbevételek a jégbiztositási üzletben — mely az adriai biztositó-társulat által viszszbiztositás utján ruháztatott reá 2.854.684 koronára rugtak. A biztositott összeg 88.663.619 koronát tett. A kifizetett károk 1.348.880 koronába kerültek. — Az alapitási és szervezési költségek teljesen leirattak és habár az értékpapirok és valuták árveszteség 64.405 koronát absorbeált, mindazonáltal lehetséges volt a tőke és tartalékalapok 60180 koronával való alapszabályszerü gyarapitásán kivül még 625,000 koronát tartalékba helyezni. — Az ezután fennmaradó összegből 144.000 korona osztalékra fordittatik (6%) és 7842 korona uj számlára átvitetik. A déli-jég- és viszontbiztositó-társaság, mely a jégbiztositási üzletet ez évtől kezdve az Adria biztositó-társulat helyett, közvetlenül, de ennek közegei által fogja folytatni — 2.400.000 koronával teljesen befizetett alaptőkén kivül, még 685.180 korona tartalékkal, tehát 3.085.180 koronát tevő biztositéki alappal rendelkezik, mely a részletes kimutatás szerint penzintézeteknél kamatoztatóan van elhelyezve. Tudvalevőleg az adriai biztositó-társulat magyarországi osztályának intézője báró *Podmaniczky* Frigyes, a déli-jég- és viszontbiztositó-társaság magyarországi osztálya intézőjéül is kineveztetett.

Irodalom.

— **A Magyar Nők Lapja** 16-ik száma mint rendesen, most is igen gazdag és érdekfeszitő tartalommal jelent meg. Czikkei a nők társadalmi kérdésével, háztartással, divattal foglalkoznak; szépirodalmi közleményeit a legjobb irók szolgáltatják. Kiválóan érdekesek művészileg készült képei és terjedelmes divat melléklete. A lap előfizetési ára ¼ évre 1 frt 50 kr. Megrendelhető minden postahivatalnál, és Budapesten, felső Erdősor 26.

— **Kossuth Lajos gyógymódja.** *Basso-Arnoux* doktor, Kossuth Lajos nagy hazánkfiának turini tartózkodása alatt tizenkét éven át volt hű és önfeláldozó orvosa, svédországi tanulmány-utja után egy mindenkit érdeklő könyvet irt a massageról és evédtorozásról. Ezen gyógymódot alkalmazta Kossuth Lajos és a könyv is a turini szemüzöttnek van ajanlva, mint a mely az aggastyán életét évekkel meghosszabbitotta: Kossuth Lajos ezért egy rendkivül meleghangu-köszönő levelet irt Bassonak, melynek hü másolata mellékelve van a könyvből s a czimlapot is Kossuth végszavai és aláirása disziti. A könyv dr. *Jutassy* József fővárosi gyakorlóorvos kitünő forditásában jelent meg Dobrowsky és Franke budapesti könyvkiadóknál. A jövedelem fele a Kossuth-szoboralap javára esik. Az idézésben kiállitott könyv ára 1 frt s kapható minden könyvkereskedésben. Magában a fővárosban oly nagy volt csen mindenkit érdeklő könyv iránt a kereslet, hogy már második kiadás rendezése vált szükségessé.

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	. .	7	frt. —	krtól	7	frt. 20	kr-ig.
Roze	„	. .	6	„ —	„	6	„ 30	„
Árpa	„	. .	6	„ 40	„	7	„ 20	„
Kukoricza	uj	. .	5	„ 30	„	5	„ 40	„
Zab	„	. .	6	„ 50	„	6	„ 80	„

Érk. 1894. márczius 3-án ikt. ss. 705. A sürgetési napló vezetőjének jelentése, mely mellett a rohonczi takarékpénztár végrehajtatónak **Schicker János** és társa mint **Gindl Katalin** örökösei ellen 3758/93. számu végrehajtás ügyére vonatkozó iratokat beterjeszti.

Végzés.

Ezen jelentése következtében a 3758/93. szám a. elrendelt árverésnek 1894. évi május hó 9. napjának d. e. 10 órájakor Rohonez község házánál leendő foganatosítása végett Rusa Gyula kir. végrehajtó kiküldetik.

Egyuttal az utóajánlattevő Gábriel János által 3758/93. ikt. ss. 148 t. sz. alatt 1893. deczember 11-én birói letétbe adott 58 frt 80 krral Rusa Gyula kir. végrehajtó nyugtájára 16 frt költség-előleg elszámolás kötelezettsége mellett birói letétből kiutaltatik s a kőszegi m. kir. adó-, mint letéthivatal tekintet nélkül ezen végzés jogerőre emelkedésére ezen 16 forint költségelőleg kifizetésével megbazatik. —

Ezt: az érdekeltek. —

Kir. Járásbiróság mint telekkvi hatóságnál Kőszegen 1894. márczius hó 5-ik napján. —

Dr. Gerhauser,
kir. albiró.

171/1894.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Szabarban elhalt **Ulreich Ferencz** hagyatéki önkéntes árverési ügyében a kőszegi kir. járásbiróság területén lévő Szabar községben fekvő a szabari 28. számu tjkvben A I. 1—15. sorszámu 30. házszámu ¼ telki ingatlanokból **Ulreich Ferenczet** illető felére 933 frt 50 krban, a szabari 104. számu tjkvben A †. 497/23. hrsz. **Ulreich Ferencz** tulajdonát képező legelőre 31 frtban, végül a szabari 130. számu tjkvben A †. 272. hrsz. **Ulreich Ferencz** tulajdonául felvett szántóra az árverést 33 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1894. évi május hó 4-ik napján délelőtti 10 órakor Szabar község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyamon számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3833. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerű elismervényt átsolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1894. évi január hó 18. napján.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Gerhauser,
kir. albiró.

A Csizi

Jód-Brom-Fürdő

évadja megnyilik **május 1-én, tart szeptember végéig.** Forrása a legtartalmasabb, leghathatósabb **Jód-bromforrás.** A gyógyeredmények meglepők. A fürdő-közönségnek immár 10 bérház több mint 100 kényelmesen berendezett lakozobával áll rendelkezésére. — Kitünő konyha; billárd-, zongora-, olvasó-terem; terzene naponta kétszer. Elő- és utóévadban leszállitott lakbérek. — Ekkor katonatisztek, állami és vasuti hivatalnokok gyógyés fürdő dijak tekintetében is 50% kedvezményben részesülnek. Prospectusokkal szolgál az igazgatóság.

CSIZ, u. p. Rimaszécs.

Fürdő-megnyitás.

Az „Ujfürdő" nevü folyóviz fürdő intézetben naponkint vehetők meleg kádfürdők. Bérletek jutányosan adatnak.

2 arany, 13 ezüst érem. | 9 disz- és elismerő okmány.

KWIZDA-féle kornenburgi marha-táppor

lovak, szarvasmarha és jnhok számára.

40 év óta a legtöbb istállóban használatban, étvágyhiányoál, rossz emesztésnél, valamint tehenekné a tej javitása s a tejelő képesség fokozása czéljából.

Egy dobozzal 70 kr., fél dobossal 35 krajczár.

Kapható minden gyógyszertárban és drogaistánál. Tessék a fönnebbi védjegyre ügyelni s a vételnél határozottan kifejezni:

KWIZDA-féle KORNEUBURGI MARHA-TÁPPOR.

Főletét: **Kwizda Ferencz János.**
cs. kir. és k. és román kir. udv. száll. kar. gyógyszertára
Korneuburgban, Bécs mellett.

KEIL ALAJOS-féle

Padlózat-fénymáz

(GLASUR)

legkitünőbb mázolószer puha padló számára. 1 nagy palaczk ára 1 frt 35 kr., 1 kis palaczk ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

lagjobb és legegyszerübb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képkeretek stb. bearanyozására. Egy kis palaczk ára 20 kr.

Mindenkor kapható:

UNGER JOZSEF-nél KÖSZEGEN.

Kozvány és csuzban szenvedőknek ezennel a legtágabb körökban

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dicserőleg ismeretessé vált *Tinct. Capsici comp.* ajánlólag legyen emlekezetbe hozva. Ezen népszerü háziszer 25 óta, mint legmegbizhatóbb fájdalomcsillapitó bedorzsolás ismeretes és mindnyájuk által, a kik használták igen kedveltetik, úgy hogy további kulonös ajanlasra nem szorul. Uvegje 40 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 krnyi aron a legtöbb gyógyszertárban kapható. Azonban a „Horgony" véljegyre ügyelendő, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszertárához: Richter gyógyszertára „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy Török József gyógyszerészhez Budapesten.

A SCHICHT-féle

szabadalmazott szappan

egy uj, eddig még al nem ért mosóerővel biró és kiadós szappan; a mosásnál a ruhának a legszebb

fehér szint

adja; a legjobb mosószer

gyapju- és selyemszövetek,

a legmegbizhatóbb tisztitó és fertőtlenitő szer betegruha részére.

A Schicht-féle szabadalmazott szappan

nem tartalmaz semmiféle, bármilyen nevü, a kezekre vagy ruhára nézve ártalmas vegyületet, amiért alulirott cég kezességet vállal.

A Schicht-féle szabadalmazott szappan

csak akkor valódi, ha a csomagolási papiron „SCHICHT's PATENT-SEIFE" félirat, egy „hattyú" mint védjegy és a védjegyszámok 48.911 és 4507 lenyomatva vannak.

Kapható KŐSZEGEN

Ueger József, Schaller Ernő és Grestyán József uraknál.

Az eladási helyek falragaszok által tudhatók meg.

Georg Schicht, Aussig a. d. **Elbe**

Seifen-, Kersen-, Palmkernöl- und Cocosnussöl-Fabrik.

WILHELM

antiarthritikus és antirheumatikus

Vértisztitó-theája

Wilhelm Ferenc

gy ógyszerá ostól

Nagykirchenben A.-Ausztriában,

minden gyógyszertárban

csomagonként 1 forintjával kapható.

Összes gazdasági gépek **elsőrangu** minőségben.

Saját **hazai** gyártmány.

Kedvező feltételek!

Gőzcséplőgépek

Legjutányosabb árak!

Rövidített levelezés: **Gazdasági gépgyár Budapest.**

Első magyar

Gazdasági Gépgyár

részvény-társulat.

Gyártelep: Külső váczi-út 7.

„Kaufe beim Schmied und nicht beim Schmiedel"

igy mondja egy régi német közmondás, a ezt jogo-an alkalmazhatom az én czégemre, mivel csak egy nagy üzletnek, mint a milyen az enyem, a mely az árukat óriási mennyiségben készpénzfizetése mellett vásárolja be, lehetnek a küldésnél kevés költségei, mely körülmény mindenesetre a vevő előnyéra válik.

Szép minták magánvevőknek ingyen és bérmentve.

Gazdagon kiállitott mintakönyvek szabók számára bérmentetlen.

Öltözékeknek való kelmék.

Peruvien és **dosking** a magas **klérus** számára, szabályszerü kelmék cs. és kir. **tiszti egyenruhákhoz, aggharrzosok-, tüzoltók-, tarnaszokés liberiaknak, billárd- és játékasztalokra** való posztó, **loden,** vizhatlan **vadászkabátokhoz, mosókelmék, ntazóplaidek 4—14 frtig.**

Aki tehát olcsó, tisztességes, tartos, tiszta gyapjus posztóárukat és nem olcsó rongyokat, melyek minden oldaról vevőra ajánlkatuak és alig érdemesek a szabó ollójára, — akar venni, forduljon

Stikarofsky János-hoz

BRÜNN-ben. Ausztria-Magyarország legnagyobb posztógyára félmillió frt értékben.

Szétküldés utánvét mellett.

Levelezés magyar, német, cseh, lengyel, olasz, franczia és angol nyelven.

Déli jég- és viszontbiztositó-társaság.

Iroda: Budapest, váczi utcza 9., az Adriai biztositó-társulat házában.

Teljesen befizetett alaptőke	2.400,000 korona.
Tartalékok	685.180 „

Ezen a cs. kir. szab. Adriai biztositó-társulat védnöksége alatt megalakult társaság biztosit különféle terményeket jégkár ellen a legkedvezőbb feltételek és legjutányosabb dijak mellett.

Biztositási ajánlatokat elfogadnak és felvilágositásokat készségesen adnak az Adriai biztositó-társulat összes vezér- fő- és kerületi-ügynökségei.

A Déli jég- és viszontbizt.-társaság magyarországi osztálya.

Báró Podmaniczky Frigyes. intéző. **Frigyesi M.,** titkár. **Lichtenberger J.,** vezértitkár.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.